

PAISATGES SONORS

Reflexions sobre *El silenci abans de Bach*, una pel·lícula de Pere Portabella

Text: Lluís Gil

Imatges: Fotogrames de la pel·lícula

“El silenci abans de Bach” (*Die Stille vor Bach*, 2007), el darrer llargmetratge de Pere Portabella és, abans que qualsevol altra cosa, un exercici de sensibilitat extraordinari, una transposició de la imatge identificada amb la música i una música reinterpretada amb múltiples matisos i efectes.

Les imatges es succeeixen nítides, amb un ritme precís i amb una dosificació exacta. La música s'adapta a tots els moments, a totes les seqüències amb energia i precisió exactes. La música, la imatge i la paraula, troben la conjunció global per donar lleugeres, però precises i oportunes, pinzellades a esdeveniments que varen marcar significativament la humanitat, la Història (com Dresde, l'Holocaust...).

Amb “El silenci abans de Bach”, la imatge i la música es confonen, es fonen, i aquesta -subtil i volàtil- pren forma, es materialitza i ens transporta a diverses manifestacions i interpretacions.

Amb aquest film, Portabella ens ofereix una altra mostra de cinema modern, experimental, en el que no tot és mostrat i en el que l'espectador s'ha de submergir per captar-ne l'essència, el que és essencial. Tot té una íntima relació, una plenitud d'efectes. La música i la imatge, la imatge i la música, formen un tot inseparable en el que cada una necessita de l'altra, en el que cada una explica l'altra.

La creació, la recreació en els espais que s'omplen amb la música com a vehicle humanitzador, esclata en el cor final, el *Magnificat*, i en el traçat d'un pentagrama, buit encara de notes...

“El silenci abans de Bach” és una joia enmig de tanta mediocritat.

Lluís Gil

Trailer: <http://youtube.com/watch?v=CuSyfrMbQdM>

Web oficial de Pere Portabella: <http://www.pereportabella.com/>

PRODIEMUS